

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Pro Feria Quadragesimali. Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra.
Memento homo quia pulvis es, & in pulverem reverteris. Mortificandis
concupiscentiis opportuna mortis memoria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Quid autem à singulis velit Deus, hoc illis declarat, in suo cuique officio seu vacatione, in qua vocatus est: unde & toties idem Apostolus postquam dixit, *Volo omnes vos esse sicut meipsum*, statim addit, *sed unusquisque proprium donum habet ex Deo; alius quidem sic, alius* **I. Cor. 7.** *verò sic*; Et post nonnulla, *unicuique*, inquit, *sicut dirigit Deus, unumquemque sicut vocavit Deus, ita ambulet. Et sicut in omnibus Ecclesiis docco; Circumcisus aliquis vocatus est? non adducat praputium: In praputio aliquis vocatus est? non circumcidatur; Circumcisio nihil est, et praputium nihil est, sed observatio mandatorum Dei. Unusquisque in qua vocatione vocatus est, in ea permanent.* Ubi duo hæc simul confirmantur, & quod maximè spectari debeat voluntas Dei, & quod in vocatione propria potissimum dignoscatur. Quid agimus anime? quid hic hæres diutius? non est, quod te excuses de ignorata voluntate Dei: cum in his omnibus ubi frequentius peccas, non ignores, quid de te velit Deus. **Rom. 1.** *Quod notum est Dei, manifestum est in te.*

III. PUNCTUM.

NON quidquid Christus egit, sed quomodo quidquid egerit, id spectandum est ad perfectam eius imitationem, ut in his potius, quæ sunt nostri officij, quæ in ipsis Christi operibus, quomodo egerit, sic nos agamus: cum in his quotidianis nostris actionibus longè manifestior sit Divina Voluntas, in qua una perfectè adimplenda, ut dictum est, tota consistit Imitatio Christi: Cujus etiam exemplo plurimum excitamur ad illam in nostro statu Divinam penitus exequendam Voluntatem: quod proinde Deus proponit ut intueamur assidue, tanquam Exemplar luculentissimum, quod imitemur. Si enim Filius æqualis Patri, sic ei obediens fuit in opere tam arduo & difficili, quid nos servos præstare convenit in quotidianis nostris obsequiis, quæ sunt tam

facilia, ut præ facilitate & exiguitate rei? vix credamus ullius esse meriti. Et tamen si perfectè & integrè completerentur, ita Deo placent, itaque valent ad sanctitatem nostram; ut quantum in illis fideles & perfecti fuerimus, tantum perfectionis & sanctitatis assecuturi simus: quia Christo Domino similiores erimus, & in eo genere similitudinis & perfectionis, quod maximè placet Deo, & maximè valet ad meritum, nempe in divina eius voluntate facienda. Vide in 3. parte de Obedientiæ voto, ubi hæc tractatur Veritas satis opportuna huic loco.

Quam gloriosa est similitudo Christi, tam gloriosa est Obedientia.

Hoc est, quod potissimum nobis optabat **Heb. 13.** Apostolus dicens, *Deus pacis aptet vos in omni bono, ut faciatis eius voluntatem, faciens in vobis, quod placeat coram se, per Jesum Christum.* Quidquid verò sit, quod impediatur tantum bonum, vide quam breve sit & evanidum; *Tanquam dies hesterni qua præterit*, sic plane **Pf. 89.** omnia transeunt, & tu cum eis pariter. **1. Ioa. 1.** *Et mundus transit & concupiscentia eius, qui autem facit voluntatem Dei, manet in æternum*, ait dilectus discipulus. Sic & aptè Sapiens, **Omne Eccles. 14.** opus corruptile deficiet, & qui illud operatur, ibi cum illo.

Hoc est, quod profitemur hodie in Cinerum aspersione; hoc est quod in Evangelio **Matth. 6.** Misæ auditur, *Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra; thesaurizate autem vobis thesauros in celo.*

Ingedere te ipsum hodie penitentiis; *Convertere serio ad Dominum*, ut ait Sapiens, **Eccles. 17.** *et relinque peccata tua; precare ante faciem Domini, et minue offendicula.* Revertere ad Dominum, *et avertere ab iniustitia tua, et nimis odito execrationem, et cognosce iustitias et iudicia Dei, et sta in sermo propositionis et orationis altissimi Dei.* **DEVS meus volui, et legem tuam in medio cordis mei.** **Pf. 39.**

IN EADEM FERIA QUADRAGESIMALI AD EVANGELICAM LECTIONEM,
ET CINERUM IMPOSITIONEM.

*Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra. Matth. 16.,
Memento homo quia pulvis es, et in pulverem reverteris.*

VERITAS

VERITAS PRACTICA.

Mortificandis Concupiscentiis opportuna
Mortis memoria.

RATIO EST, Quia mortificandis Concupiscentiis opportuna est illa memoria, qua rei concupita Veritatem seu vilitatem repræsentat.

Sed mortis memoria præcipue Veritatem seu vilitatem rei concupita repræsentat.

Ergo mortificandis concupiscentiis opportuna mortis memoria, promdeque simul apte hodie conjunguntur illa duo, quibus homo admonetur, ut *Et nolit thesaurizare in terra, Et meminertis se esse terram, verèque Deo possit dicere, Et in pulverem mortis deduxisti me.*

I. PUNCTUM.

HÆC est sanctorum omnium Patrum Sententia, tempus hoc Quadragesimalis Jejunii, sic ordinatum esse præsertim ieiunandæ gulæ, ut tamen omnibus uniuersim vitiis relecandis impenderetur. Sic inter alios graviter S. Leo: *Quod ergo dilectissimi, in omni tempore unumquemque convenit facere Christianum, id nunc sollicitius est Et devotius exequendum, ut Apostolica Institutio quadragesima dierum jejunitis impleatur, non ciborum tantummodo parcitate, sed privatione maximè vitiorum. Nam cum ad hoc castigatio ista sumatur, ut carnalium desideriorum fomites subtrahantur: Nullum magis sectandum est continentia genus, quàm ut semper simus ab iniusta voluntate sobrii; Et ab inhonesta actione jejuni. Quæ de votio non omittit ægros, non secernit invalidos, quia etiam in languido atque inutili corpore potest animi integritas reperiri, si ubi fuit sedes pravitatis, ibi confirmantur fundamenta virtutis.*

Ex quibus sancti Papæ verbis non id solum habetur, quod vitiis omnibus sit modo abstinendum, cum id omni tempore jubeatur, sed ita nobis esse temperandum, ut ad ipsam vitiorum stirpem evellendam, & confirmanda in reliquos vitæ dies fundamenta virtutis, intendamus; quod non aliter efficacius efficitur, quàm si, quæ radix est malorum omnium, Concupiscentia sic continuo refrænari discatur, ut quæ inde permanant vitia, contineantur.

Quod idem aperte alibi sic declarat, Ingressi sunt dies mysticos Et purificandis animis atque corporibus sacratius institutos, præceptis Apostolicis obedire curamus, emundantes nos ab omni inquinamento carnis ac spiritus, ut castigatio colluctationibus, quæ sunt inter utramque substantiam, animus, quem sub Dei gubernaculis constitutum corporis sui decet esse rectorem, dominationis suæ obtineat dignitatem.

Quamobrem in hunc finem congruenter proponuntur illa hodie Domini Verba: *Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra, id est, nolite affici rebus huius mundi, nolite mundum diligere, nolite terrena concupiscere; Quod non tantum de terrenis & temporalibus quæ fortunæ dicuntur, bonis intelligas, sed de honorum ambitu, de carnis voluptatibus; ac uno Verbo de triplici Concupiscentia, de qua tam sæpe ex sancto Joanne auditur, Omne, quod est in mundo, concupiscentia carnis est, Et concupiscentia oculorum, Et superbia vitæ.*

Hi sunt thesauri qui thesaurizantur in terra, Hi sunt, quibus humana figuntur corda; seu potius ipsa sunt humana corda, triplici quodam nexu, rebus affixa perituris, quæ sunt ita modo revocanda, ut deinceps oderint, quod nimis amant; & fugiant, quod avidius prosequuntur, ac lenius perfectius mortificari discant. Opportunè verò Mortis memoria, quæ per impositos Cincres renovatur, opportunè in quâ mortificandis illis Concupiscentiis nobis offertur, ut habet Veritas, nunc expendenda.

Nam cum in res humanas non ferantur Concupiscentiæ nisi prout apparent vel jucundæ, vel utiles, vel honorificæ, quæ sunt tres boni species; profectò nihil æquè potest Concupiscentias à contestandis inordinatè rebus avocare, quam quod apparentem illam rerum speciem denudabit, veramque earum faciem & naturam statuet, & quàm sint potius viles, caducæ, infirmæ & Christiano indignæ, repræsentabit.

Sic olim cum Judæi tam florentes & beatos se putabant ut nullis possent hostium viribus appeti, Propheta Jeremias jubente Domino, lagunculam figuli testeam coram illis in velle Topheth confregit, ac in minutissimas contrivit partes, ut hoc facto docerentur, suam illam quam putabant securam sortem ita brevi conterendam, ne ut unquam resurgeret, sicque iam ante discerent, quam parum illi fiderent. *Hac dicit Domi-*

mus exereituum, sic conteram populum istum, & civitatem istam, sicut conteritur vas figuli, quod non potest ultra infaurari.

O si talis rerum, quas concupisçimus, imago nobis exhiberetur!

II. P U N C T U M.

SED Mortis memoria rerum illarum, quas prosequuntur Concupiscentia, veritatem & utilitatem imprimis representat.

Tres enim Corporis mortui considerari possunt status, in quorum uno unaquæque Concupiscentia suum illud objectum, quod tantopere deperit, quale sit in veritate, & quã vile sit in substantia, facile possit intueri. Tres illi status à Christo Domino nobis exhibentur in tribus illis Mortuis, quos duntaxat suscitasse memoratur. Prima illa puella est, Tabitha nomine quæ jamjam defuncta, lecto adhuc suo detinebatur exanimis, & domesticum ejularum circumfuso luridi vultus horrore concitabat.

Math. 9.

Hic est primus Mortis character, hæc prima ejus effigies, & exanimati corporis primus status, in quo vide ut statim atque divulsa est anima, quæ pars hominis reliqua superest, quàm sit fœda! quàm indecora, quàm tota expers omnis sensus & membrorum usus! quã aliena quo vis humano confortio! quàm mæca! quam abjecta, quàm nulla: Unde Sapiens, Melior est canis virgus leone mortuo, id est, nullum tam vile est animal, dum sit vivum, quod non præstet alteri mortuo, quantumcunque sit præstans & illustre.

In hoc autem statu Concupiscentia, quæ carnis dicitur, habet quod discat, quidnam amet, quando carnem amat & carnalia consecratur. Sic præclare sanctus Gregorius ad illa Jobi verba, *Dulcedo illius vermis*. **POTEST**, inquit, *apertius vermis nomine, caro designari. Unde & superius dicitur: Homo putredo, & filius hominis vermis. Luxuriosus igitur cujuslibet atque carnis voluptatibus dediti, quanta sit cecitas demonstratur, cum dicitur: Dulcedo illius vermis. Quid namque caro, nisi putredo ac vermis est? Et quisquis carnalibus desideriis anhelat, quid aliud quàm vermem amat? Quis enim sit carnis substantia, testantur sepulchra. Quis parentum, quis amicorum fidelium quamlibet dilecti sui tangerè carnem scaturientem vermibus potest? Caro itaque cum concupiscitur, pensatur*

Job 24.
16. Mor.
31.

quid sit exanimis, & intelligitur quid amatur. Nil quippe sic ad edomandum desideriorum carnalium appetitum valet, quàm ut unusquisque hoc, quod vivum diligit, quale sit mortuum penset. Considerata etenim corruptione carnali, citius cognoscitur, quia cum illicite caro concupiscitur, tabe desideratur. Bene ergo de luxurioso mente dicitur: dulcedo illius vermis, quia is, qui in desiderio carnalis corruptionis affluat, ad fetorem putredinis anhelat.

Quibus sancti Patris verbis nihil videtur addi posse ad rem nostram illustrius exponendam, nisi forte illud Sapientis: *Melius est ire ad domum luctus quàm ad domum conviviis*. In illa enim sensu cunctorum admonetur hominum, & vivens cogitat, quid futurum sit.

SECUNDUS status in illo demonstratur Adolescente, qui jam positus in ferali loculo ferebatur in sepulchro. Dives multarum erat opum & plurima clarus parentela, sed quid tandem ex omnibus secum refert? Linteolum, quo sepeliatur. Nihilne præterea? Nihilne pecuniæ? nihil supellectilis & tanti cultus, quæ ita studiosè conquisivit? Nihil prorsus. *Nudus egressus est de utero matris suæ, & nudus revertetur illuc. RELINQUENT alienis divitias suas*, Ps. 48. & sepulchra eorum domus illorum in æternum. In quo recidit tandem, quidquid Concupiscentia oculorum de terrenis rebus sibi tam avidè attrahit. En quo d'expendant accuratè, quisquis opibus potius quam bonis operibus cumulandis vacat. *Nihil inultimus in hunc mundum, haud dubium, quod nec auferre quid possumus*.

Sic Christus Dominus hanc concupiscentiam refrænabat, *Stulto, hac nocte animam tuam repetunt à te, quæ autem parasti, cuius erunt? Sic est omnis, qui sibi thesaurizat, & non est in Deum dives*. Quo de Christi sermone sanctus Petrus Chrysologus tantum ad rem nostram momenti derivabat, ut diceret: *Quoties Dives iste venit in medium, quem tot sculis, orbe toto, die omni, clamor divina vocis accusat; toties divitiarum fallax fugatur illecebra, toties cupiditatum furens flamma restinguitur, avaritia toties rabies vejana mitigatur. Quia videlicet quàm sint evanida & nulla terrena omnia, cum sic evidenter à morte pateat, facile despuuntur.*

TERTIUS est status Lazari quatuordecim diebus jacentis in sepulchro. Postrema domus hæc est humani corporis, & funesta illa hæreditas, quæ cum serpentibus habitat, ubi vix aliquor hæ sit.

Joan. 11.

hæ sit diebus, cum ecce paulatim in tabem, in pulverem, in cineres, & in horrendum penè nihilum, quidquid erat, reducitur. *Detracta est ad Inferos superbia tua, concidit cadauer tuum, subter te sternetur tineæ, & operimentum tuum erunt vermes.*

Sic superbia vitæ deprimitur, sic illa Concupiscentia, quæ animos effert sublimius, habet, quò se abjiciat & contundat, dum uno vili pulvisculo se ita constrictam intueatur, ut ne ultra cineres, & infima quæque terræ segmenta possit emergere.

Diceres Deum superbiæ nostræ Cinerem, quo tumorem ejus intingeret, velut intumescenti mari arenam apposuisse, & hoc ipsum nobis morituris, quod Job, dicere: *Circumdedit mare terminis meis, & posui vestem ostia, & dixi, usque huc venies, & non procedes amplius, & his confringes tumentes fluctus tuos*

Et quod per Jeremiam: *Posui arenam terminum mari, præceptum sempiternum, quod non præteribit, & intumescant fluctus eius, & non transibunt.* Ita planè superbis hominibus, quantumcunque se in sublime tollant, illic tandem in sepulchro fixus est pulvis & cinis exiguus, quo tota illa sublimitas detumescat & deficiat,

uade jam illis dicitur, *Quid superbis terra & cinis? Sic vesiculam gutturis & plumas avium immolandarum, quæ sunt superbiæ symbola, sacerdos sacrificaturus projicere jubebatur,*

prope altare ad orientem plagam, in loco in quo cineres effundi solent, inquit Scriptura, quasi diceret, ubi superbus suos aliquando fore cineres cogitabit, ibi suam deponet & sacrificabit

superbiam. Quia gloria eius stercus & vermis est: hodie extollitur, & cras non invenietur: quia conversus est in terram suam, & cogitatio eius perit.

III. PUNCTUM.

Mortificandi igitur concupiscentiis opportuna mortis memoria, quæ rerum vilitatem, quas appetunt Concupiscentiæ, dum demonstrat; tam facile appetitum earum rerundit, quam facile est cum Dei Gratia quæcunque sunt vilia & abjecta, non concupiscere. *Nolite declinare post vana, quæ non proderunt vobis, neque erunt vos, quia vana sunt; adde quia sunt vilia, foeda, in decora, fallacia, scelerata, noxia, perniciosissima, quæ peccatum & æternam invehunt penitenciam. Et tamen his cõ-*

sectandis rebus, his nutriendis concupiscentiis, his appetitionibus sustentandis tota Mortalium vita transmittitur! *O verè terra inanis & vacua! ò verè vanitas vanitatum, & omnis*

vanitas. Quid habet amplius homo de universo labore suo, quo laborat sub sole? id est, quid aliud agit & laborat homo, quam sic vanitatè con-

sectari? Verè mendacium possederunt Patres nostri, vanitatem, quæ eis non profuit. Resipiscamus ab hac insania. Ecce nunc tempus, cum cineres imponuntur nobis, quasi jam eo redacti simus, quasi jam de carne nostra dicatur,

quod aliquando dicendum est: Hæccine est illa, quæ sui curam in desiderii volebat fieri? Hæccine est illa, quæ concupivit ad versus spiritum? Hæccine est illa Iezabel?

Perge per omnes corporis & vitæ partes, tibi ac aliis vehementius objicere, quanto intervallo status discedant à seipsis, qui suis olim vixerunt concupiscentiis, & qui modo in sepulchris jacent.

Vbi sunt principes Gentium? ubi sunt, qui argentum thesaurizant & aurum, in quo confidunt homines? Exterminati sunt & ad inferos descenderunt, & alii loco illorum surrexerunt.

Exardescunt quantum vis ampla & magna monumenta: statuuntur obelisci, pyramides, & ad omnem posteritatis memoriam transmittendam, incidatur Cedro, vel æri, memoratum illud **HIC JACET**, fallaciatatum est; umbra est; pulvis est, Cinis est, hoc unum jacet in sepulchro. *Mors tanquam ab-*

stus lapis de monte sine manibus, percussit statuam in pedibus eius ferreæ & s. Filibus, & comminuit eos. Tunc contrita sunt pariter ferreus, testa, & argentum & aurum, & redacta sunt quasi in favillam æstiva a-æ, quæ rapta sunt vento.

Denique Memoria vestra comparabitur cineri, & redigentur in lutum cervicis vestra. Quibus *Job 13.*

Jobi verbis declarandis aptè concludit sanctus Gregorius: *Omnes, qui cogitatione terrena huic saculo conformantur, per omne, quod agunt, huic mundo relinquere sui memoriam conantur.*

Alii bellorum titulis, alii altis adificiorum mœnibus, alii desertis doctriinarum secularium libris instanter elaborant, sibi que memoria nomen adificiant, sed cum ipsa ad finem celerius vita percurrat, quid in ea fixum stabit, quando & ipsa celeriter mobilis pertransit?

Aura etenim cinerem rapit, sicut scriptum est: Non sic impij non sic, sed tanquam pulvis, quem projicit ventus à facie

Psal. III.

terra. Recte ergo stultorum memoria cineri comparatur: quia illic ponitur, ubi ab aura rapiatur, quantumlibet enim quisque pro facienda gloria sui nominis elaboret, memoriam suam quasi cinerem ponit, quia hanc citius ventus mortalitatis rapit: quo contra de iusto scriptum est: In memoria aeterna erit iustus. Eo ipso enim, quo facta sua solius Dei oculis imprimi, nomen sua memoria in aeternitate figit.

Tum verò peigens explanare, quod in sacro sequitur textu.

Et redigentur in lutum cervices vestrae. Sicut, inquit, per oculum visus, sic per cervicem solet superbia designari. Cervix itaque in lutum

redigitur, cum superbus quisque humiliatur in morte, & e. a. caro tabescit in putredine. Intuemur enim qualia in sepulchris jaceant divinum cadavera, quae illa in extincta carne sit imago mortis, quae tabes corruptionis, & cerè ipsi orant, qui extollebantur honoribus, habitis rebus tuebant, de piciebant ceteros, & quasi solos se esse gaudebant: & dum non perpenderent, quod tendebant, nesciebant quid erant. Sed in lutum cervix redacta est: quia despecti jacent in putredine, qui tuebant in vanitate. In lutum cervix redigitur, quia quantum carnis potentia valeat, tabes corruptionis probat.

ANNEXA PRÆCEDENTI, AD INORDINATOS RERUM AFFECTUS, MEMORIA MORTIS, ORDINANDOS.

VERITAS PRACTICA,

Quæ viventi res fuit gravior, hæc fiet morientis gravior.

RATIO est non solum, quia gravius est morienti relinquere, quæ viventi fuit gravior: verum quod hic vel maxime considerandum est; Hac censenda est morienti res gravior, quæ infelicem mortem potest invadere.

Sed quæ viventi res fuit gravior, hæc infelicem mortem potest invadere.

Ergo & hæc manifestè fiet morienti gravior; ac proinde diligenter ordinanda rei providendum, ipsa proposita mortis memoria.

Rem valde ponderosam continet prima propositio, sed minimè dubiam aut intellectu difficilem.

Secunda ex antedictis in 1. parte, Dominica 4. Adventus: & in 2. parte, Dominica Septuagesimæ, latè fuse probati potest sic procedendo: Mors infelix illa censenda est, quæ in peccato accidit, sed mors plerumque talis accidit ab illa re, quæ viventi fuit gravior, inordinatè scilicet concupita, seu quæ fuerit *Immunditia, impudicitia, luxuria*, seu quivis prævus & impurus amor triplicis illius concupiscentiæ de qua supra; Vnde & etiam inimicitia, contentiones, emulationes, ira, rixa, dissensiones, secta, invidia, homicidia, ebrietates, comessationes & his similia, quæ prædico vobis, inquit

Psal. 5.

Apostolus, sicut prædixi; quoniam qui talia agunt, regnum Dei non consequentur. Quid est regnum Dei non consequentur, nisi quod in peccato moriantur? Cur autem in illo peccato moriantur? Nonne possunt confiteri? Sed non conterentur, non ritè confitebuntur, non eos verè pœnitebit. Hoc certè necesse est ex verbis inferre Apostoli: nam sicut si ritè confiterentur aut conterentur, regnum Dei consequerentur, ita planè, si, quod affirmat Apostolus, regnum Dei non consequantur, neque illi conterentur, neque illos verè pœnitebit. Cur potè non illos pœnitebit? Quia ut locis supra indicatis differitur, non est verè pœnitentia, nisi exuatur non tantum peccati, sed & rei affectus, quæ plus nimio colebatur; vix autè illi exuunt talem affectum moriendo, quem vivendo nimium nutrierunt. Hoc est cor durum quod habebit male in novissimo: *ET* omnis qui ceciderit super illum lapidem, conquassabitur, ait Dominus, super quem autem ceciderit, comminuet illum. *OSSA* eius implebuntur virtus *adoleſcentia*, & cum eo in pulvere dormient. Hæc pridem ex Iobo, dicta sunt sed non ista, quæ sunt valde illustria. *Parvis*, inquit Beatus Iob de peccatore, parvis sterilem & quæ non parit, & vidua bene non fecit: Ubi Divus Gregorius: *Quæ* hoc loco sterilis nisi Caro nominatur? quæ dum sola præsentia appetit, bonas gignere cogitationes nescit. *Quæ* autem vidua, nisi anima nuncupatur? quam quia sibi Conditor conjungere voluit, ad thalamum uteri virginis venit.

Psalmi.